

FOAIA POPORULUI

Apare în fiecare Duminică

Cea mai veche foale politică-poporală înființată la anul 1892 de partidul național român

Sub conducerea unui comitet

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 16 coroane
 Pe o jumătate de an 8 coroane
 Pe un pătrar de an 4 coroane
 Abonamentele se fac la Administrația foii.

Redacția și Administrația:

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 12
 (lângă postă)

Telefon Nr. 146.

Adresa telegrafică: »Foaia Poporului«.

INSERATE

se primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
 (strada Măcelarilor Nr. 12).

Un șir petit primadată 60 bani, a doua-oară
 50 bani, a treia-oară 40 bani.

Pentru neam și patria română.

Noi Românii aflători pe teritorul fostului stat ungar până acuma n'am putut zice, că ne-am dat sângele și avutul pentru patria noastră.

Au venit frații noștri și puternicii aliați și ne-au ajutat să fim azi toți cei de sânge românesc împreună. Putem deci și noi să zicem, că de acum înainte când se cere luptăm pentru patrie! Dar cum?

Azi putem zice, că și noi ardelenii, bănățenii, cei din părțile ungurene, bihorene și maramurășene avem morți pentru patrie! Plângem pe frații noștri împușcați acum de curând în mod hoțesc de bandele plătite ale Ungurilor și Săcuilor. Zi de zi ne sosesc știri, că frați de-ai noștri au fost omorâți de aceste bande, și ni se suie sângele în cap când auzim, că voiesc să desarmeze gărzile noastre. Ba ce e mai mult, dușmanii aceștia cred că noi vom sta cu mâinile în sân, iar ei vor pătrunde iară în Ardeal ca să vină de nou pe capul nostru cu închisoarea și spânzurătoarea.

Suntem datori prin urmare să răzbu-năm sângele încă proaspăt al fiilor neamului nostru. Și suntem datori față de frații din vechiul regat. Iată cum:

Aceștia ne-au ajutat să înfăptuim cel mai frumos viitor. Însă hordele asupritorilor de ieri-alaltăieri ne fac greutăți. Ei nici că voiesc să știe, că patria am dobândit-o și acum o vom înălța. Li se înroșesc ochii de sânge văzând cum crește mărirea noastră națională din zi în zi.

În comitatul Arad Ungurii au pornit zilele trecute să desarmeze gărzile românești. În comuna Curtici și alte locuri Ungurii au omorât în mod barbar Români de-ai noștri, rămânând văduve și orfani în urma lor. Și Ungurii au îndrăzneala să facă pregătiri și pentru atacarea trupelor regulate române!

Frații noștri trebuie să se jertfească pentru noi!

Nu vom putea deci sta cu brațele încătușate! Destul au frații noștri să ție piept tuturor greutăților prin Basarabia, Bucovina, Ardeal și prin alte locuri. Le trebuie mână de ajutor. Frații trebuie să fie împreună și la dureri, ca dușmanul să nu sporească.

Mână în mână vom înlătura toate atacurile vrășmașului; vom sta neclătiți ca o cetate de cremene și abia atunci ne vom putea apuca de o cinstită reformă econo-

mică și numai atunci vom avea adevărată libertate politică. Dușmanii noștri vor vedea apoi că am scăpat din temnița îngrozitoare a lor.

Bine știu ei, că noi vom înjgheba o înfloritoare industrie națională și comerț dezvoltat. Produsele și bogățiile pământului nostru strămoșesc ar dori să le folosească tot ei. Avem trebuință de un teritor cât mai extins pentru dezvoltarea vieții noastre politice, economice și culturale, dar foștii stăpânitori cred, că ne vor putea pune bețe în roate.

Dar nu ne speriem. Avem încredere în puterile înăscute ale neamului. Știm că dacă toate le-am dus ca subjugăți, cu atât mai vârtos ne vom face datorința de a stăpâni. Dacă nu altcum, cu arma. Cu aceasta în mână vom merge înainte ca să pregătim un viitor strălucit pe seama noastră și a urmașilor noștri.

Vom avea vreme destulă să luptăm și în viața internă a mândrului nostru stat. Până atunci însă trebuie să ținem piept cu aceia, cari sunt cei mai mari dușmani ai mării noastre naționale. Pe aceștia îi cunoaștem. Sunt ceice au vârat jandarmii până și în bisericile și școalele zidite cu sudoarea feței. Nu ne-au dat pace nici să ne rugăm lui Dumnezeu.

Nu-i mirare, că acum se sbat și se svârcolesc. Să-i lăsăm a se sbate și mai departe, însă noi să ne facem datoria. Toți cei de un sânge trebuie să fim laolaltă. O irimă să bată în noi, iar atunci când glas de goarnă ne va chema, să sărim și să apărăm patria de urgia foștilor cutropitori.

Armata ardeleană română este acum o parte însemnată a armatei României mari, al cărei comandant suprem este Maie-tatea Sa Regele nostru Ferdinand I.

De patria română suntem acum chemați! Suntem deci datori ca cu arma în mână:

S'arătăm la lumea toată,
 Că Românul n'a pierit,
 Că în vorbă și în faptă
 Este vreinic de trăit!

De aceea, dacă vom fi chemați, -- să pornim cu drag! La arme! La arme, pentru viața, avutul și cinstea noastră! La arme, căci acum toți frații luptăm laolaltă împotriva dușmanilor.

Dacă Ungurii nu-și dau pace, atunci așteptăm cu nerăbdare ciasul chemării sub

drapel și vom merge cu toții să ne facem datoria, căci:

Dac' o fi să te plătim,
 Ardealule, cu sânge,
 Îl vom vărsa, copiii tăi,
 Voioși, făr' a ne plânge.
 Din glia ta noi vom mușcă
 Și munții 'n brațe-om prinde,
 A morții horă vom juca
 Și cerul vom aprinde...

De-ât să te mai dăm 'napoi,
 Mai bin' pierim cu toții!
 Ardealule! Noi nu mai vrem,
 Să blastem nepoții!
 Noi vrem și sfântă ne e vrerea, --
 Și-a moșilor a fost:
 Ardealule! Ardealule!
 Să fii pe veci al nost!

Cum stăm cu pacea.

După cum am scris și în numărul trecut al Foii, sfatul păcii și-a început greaua muncă, dela care se așteaptă pacea lumii și un mare bine pentru toți cei subjugăți.

Prima ședință a fost ținută la Paris în palatul ministrului pentru afacerile din afară ale țării. Masa la care șed trimișii țărilor are forma unei mari potcoave și e acoperită cu un postav verde.

Vorbirea de deschidere a ținut-o însuși președintele Franței, dl Poincare. Cei de față l'au ascultat stând în picioare. Dânsul a spus următoarele:

„Națiunile aliate (adecă Antanta) nu s'au aruncat în îngrămădeală una după alta, decât ca să vină în ajutorul dreptului amenințat și că acum, pentru a stabili pacea, ele nu caută decât dreptatea. Dreptate în problemele teritoriale (adecă regularea granițelor) cât și în problemele economice“.

Tot în vorbirea sa, a arătat punctele în jurul cărora se vor învărti discuțiile de pace. Și-a spus dorința de-a se forma Liga națiunilor, care are să fie în viitor un instrument de pace, iar nu o armă de răzbunare și stăpânire.

După vorbirea președintelui s'a ținut prima ședință, la care a prezidat Clemenceau, primul ministru francez.

S'au ales apoi diferitele comisiuni, împărținduli-se materialul, despre ce au să lucre. Fiecare comisiune va lucra separat de ceialaltă, iar din când în când se va ține ședință plenară, adecă toți trimișii se vor sfătuși laolaltă.

Protocoloalele sfatului de pace se vor scrie mai întâiu în limbile franceză și engleză, iar la urmă se vor traduce în toate limbile țărilor, cari vor lua parte la sfat.

Românii la sfatul păcii.

Primul ministru al României, dl Brătianu, în drumul său spre Paris a avut o întâlnire cu moștenitorul de tron sârb. S'a mai oprit o zi și la Veneția în Italia.

Bucovina a fost recercată spre a-și trimite un delegat la sfatul păcii. Va fi trimis ministrul Nistor sau cav. de Flondor.

Se crede, că și Românii din fosta Ungarie ne vom avea trimisul nostru acolo, care să vorbească în numele nostru.

Ce spune dl Mișu, ministrul României la Londra.

Dl Mișu, care încă face parte din delegația română la sfatul păcii, a spus unui redactor dela ziarul francez „Petit Parisien“ următoarele :

— Nu e țară, în care Franța să fie mai iubită, ca în România. În aceste momente hotărâtoare, ochii și inima noastră se îndreaptă spre ea. Nu ne îndoim, că Franța va sprijini cauza noastră.

Ea își va aduce aminte, că am intrat în războiu când Verdun-ul era în primejdie, că jertfele noastre au fost enorme : 350 mii soldați morți sau răniți, 9590 ofițeri, 250 mii morți în populația civilă, devastarea a tot ceea ce aveam, mizeria cea mai îngrozitoare, ruina pentru timp îndelungat a celor mai bogate ținuturi.

Cum am putea să nu ne prezentăm cu încredere la conferința păcii ? Deși alte cereri încă se ridică din diferite părți, cererile noastre sunt prea întemeiate și adevărate ca ele să nu fie recunoscute.

Pacea și Americanii.

Partidele republicane din Statele-Unite au făcut un program, pe baza căruia să se încheie pacea lumii. Acest program l-au predat prin senatorul Lodge comisiei care se ocupă cu afacerile politice din afară în senatul (dieta) din Washington. Programul partidelor republicane, cari formează majoritatea în senat, cuprinde următoarele puncte :

1. Puterile centrale să despăgubească pierderile făcute celorlalte puteri, în natură sau în bani.

2. Puterile centrale trebuie să refacă tot ce au stricat proprietății publice, cum și pagubele cauzate pe mare.

3. Familiile tuturor civililor răniți sau aciși să fie despăgubite.

4. Toate pagubele și cheltuielile de războiu, pe cari au trebuit să le suporte dela începutul războiului Belgia, Franța și Serbia, trebuiesc plătite înapoi. Toate izvoarele de venituri publice ale Germaniei trebuie să fie supravegiate și în general finanțele puterilor trebuiesc supuse unui control al aliaților până în ziua încheierii păcii definitive.

5. Alsacia și Lorena trebuie redată Franței.

6. Ținuturile italienești vor fi alipite de Italia.

7. Teritoriile eliberate de sub domnia turcească vor fi puse sub scutul aliaților.

9. Serbia, Albania, România și Grecia capătă toate acele ținuturi cari corespund

cerințelor de rasă și limbă ale acelor popoare.

10. Polonia, republica Ceho-slovacă și Jugo-slavia sunt independente și cuprind toate ținuturile locuite în majoritate de conaționali.

11. Schleswig-Holstein își va hotărî singur soarta. Luxemburgul devine independent și se va uni sau cu Franța sau cu Belgia, după dorința populației.

12. Se va restabili liniștea și ordinea în Rusia, luându-se garanții împotriva unui eventual amestec german.

13. Coloniile germane nu vor fi date înapoi.

14. Canalurile dela Kiel și Helgoland vor fi puse sub controlul aliaților.

15. Pacea dela București și Brest-Litovsk se declară de nimicite.

16. Flota de războiu a puterilor centrale va fi predată aliaților.

17. Deplina desarmare a puterilor centrale.

18. Ocuparea în parte a teritoriilor dușmane până la plătirea despăgubirii.

19. Judecarea și pedepsirea nu numai a fostului Kaiser ci a tuturor persoanelor vinovate de războiu și de călcarea convențiunii dela Haga.

20. Tribunalul de judecată al lumii și înfăptuirea Ligei popoarelor.

„Cu mânuși“.

— Articol venit din afară. —

Nu e demult, când ceice ne fericiau cu conducerea țării și a județelor (comitatelor) să uitau cliorăș și peste umăr la noi. Temnițele gemeau de Români.

Nu era deosebire : bărbat, femeie, tinăr, bătrân, vinovat, nevinovat, toți eram judecați. Așa era porunca.

Jandarmii, pârălabii, primarii, pârgarii, toți aveau dreptate, numai poporul nu avea dreptate, nu era iertat nici să plângă.

Gazetele erau toate cu scâluș la gură, câte mai apăreau din cele bune și neafinse de banii lui Iuda. Pe redactori îi înfundase în cazarmă Măriile lor fișpanii.

Dar a bătut în fine ciasul desrobirii. Ușile temnițelor s'au deschis, zăvoarele Clujului s'au cutremurat din temelie, fronturile s'au descopciat ca prin farmec — și oamenii au venit la vatra lor : unii goli, alții flămânzi, unii cu câte o pușcă, alții cu granate de mână, fiecare după cum a putut.

Acum toți sunt acasă și așteaptă draga primăvară, ca să se apuce de lucru.

Pentru buna organizare a stăpânirii românești chibzuește acum Consiliul dirigent din Sibiu. Prin ministerii (resorturi) se lucră din greu. Unii zic, că puțin, alții zic, că foarte mult. Adevărul va fi și el la mijloc.

Dumnezeu încă n'a făcut lumea într'o zi ; fapt este, că greutățile sunt mari, prea mari, decât să putem aștepta, ca lucrurile să meargă pe strună și în dragă voia fiecărui om.

Mai vine apoi înainte, că cei cu coate tari dau în dreapta și dau în stânga, împing pe unii la dreapta, pe alții la stânga, ca să iese în frunte.

Cei mai modești — după proverbul nemțesc „bescheidene Menschen sind Lumpen“ — ies mai încetinel din luptă, dar

lumea merge înainte și ei rămân înapoi. Așa se vede, că a fost decând e lumea, — și de ce ar fi acum mai bine ?

Imbulzeala e mare și nu am auzit pe nimenea să se imbulzească la lucru, ci mai mulți se imbulzesc la plată mare. Asta e lucru de căpetenie ! Celelalte vor fi cum va da Dumnezeu ; „nu e prost cine mănâncă șapte pâni, e prost cine i le dă“.

*

Azi-mâne n'o să mai afli om să-ți taie un gătej de lemne, cine să te servească, cine să-ți aducă din piață o porțiune de cartofi...

Dar să nu te pună păcatele să îndrăznești a spune cuiva, că nu lucră, nu-și face datoria, dacă nu ți-ai făcut și testamentul, că zău ți-se întâmplă să mori negrijit...

Frumos, foarte frumos trebuie să te porți cu servitorul, frumos cu subalternul, frumos cu elevul, frumos cu ucenicul, cu calfa și cu toți ceice te înconjoară. Frumos trebuie să vorbești cu celce te-a pârât și te-a băgat în temniță ori te-a internat, frumos cu celce ți-a pus sărăcia în spate, frumos cu Ungurul care ți-a zis „bűdös és tolvaj oláh“, frumos cu jupânul, pentru-că ajuns la strâmtoare s'a dat după părca totdeauna, frumos cu fișpanul care ți-a desconsiderat cererea la statorirea pagubelor de războiu, ori ți-a dat un preț bagatel, ori nimica, sub cuvânt că ai fost internat.

Frumos ai să te porți tu Române, cu toți ceice eri erau pitulați și acunși, nici când nu-i vedeai la vr'o întrunire românească, nu contribuiau cu un filer pentru scopuri culturale, dar azi ies la iveală ca ciupercile după ploaia de primăvară și se bat în piept... că ei au făcut România mare...

Deci „cu mânuși“ cu toți păcătoșii, și cu rezervă și fără scrupuli cu ceice au ostent, asudat și jertfit... Până când va fi așa e altă întrebare, — credem însă, că vor urma schimbări și fără mânuși...

Plânge Bănatul.

Frații noștri din Banat plâng și glasul lor de durere ru e auzit după cum ar trebui în lumea mare. Când noi ne bucurăm, ei stau întristați, când noi sărbăm zilele mari ale învierii, ei se depărtează cu sufletul rupt de durere spre curțile temnițelor, spre Bălgrad și Albania plină cu friguri. Nu se duc, ci sunt mânați de sulitele sârbești, pentru păcatul, că sunt Români.

Sârbii, pe cari noi i-am îndrăgit în drumul suferințelor lungi ale războiului, s'au făcut călăii fraților noștri. Nu le sunt destui frații din Valea Timocului, vreau și pe cei din Banatul nostru să-i pună în jugul lor.

Preoții noștri din Banat sunt luați dela altare, învățătorii din școale, alți fruntași din mijlocul familiilor și batjocoriți, bătuți, îi duc în locuri ascunse, ca să le ucidă în ei sufletul românesc.

Cari au putut scăpa din ghiarele lor, și-au lăsat familiile, casa și vatra și azi cu bâta pribegiei în mână, bat la ușile oamenilor buni.

Să-i primim în casele noastre și să împărțim hainele și bucata de pâne cu ei. Iar pe Dumnezeu neamurilor, care nu ne-a părăsit, să-l rugăm, a ne veni într'ajutor.

Bănatul e românesc, se cuvine Româ-

niei. Asta am hotărît-o la Alba-Iulia. Dacă nu-l putem câștiga pe baza drepturilor popoarelor de a dispune ele preste soartea lor, îl vom câștiga cu arma.

Dacă noi am putut muri pentru drepturile străine, cu atât mai vărtos ne vom da viața pentru apărarea hotarului nostru.

Vor mai continua Sârbii nedreptățile asupra fraților noștri, pân' se va umplea paharul răbdării noastre. Atunci vom sări sute și mii să ne răzbunăm asupra celor ce calcă pe nedreptul pământul românesc.

Sârbii vor goli Bănatul.

(Știre sosită la încheierea foii).

Cea mai nouă telegramă sosită din Paris vestește, că Sârbii în scurtă vreme vor trebui să golească întreg Bănatul. Comitatul Bacica au început deja să-l golească.

Foile engleze și franceze în mare parte stăruie ca Bănatul să fie al României. Și sfânta dreptate cere așa!

Dela frați pentru frați.

— In 8/21 Ianuarie s'a ținut primul Consiliu de miniștri, la care au luat parte și miniștri din teritoriile ocupate. Pe lângă cei din fostul regat, au mai fost de față Alexandru Vaida-Voevod, Stefan C. Pop, Inuleț din Basarabia și Nistor din Bucovina.

— Până când noi sărbăm și ne veselim de cea mai mare sărbătoare așteptată de-o mie de ani, frații noștri din Bănat sunt duși în Albania la muncă și internați cu sutele de cătră Sârbi. In zilele din urmă am auzit dela martori cât de mari sunt suferințele, cari trebuie să le îndure acești frați, cari nu au alt păcat, decât acela de-a vrea să facă parte din România mare.

— După o hotărîre adusă de Direcțiunea căilor ferate din România, de acum înainte hotelurile de pe la gări, vor fi date în arândă numai invalizilor de războiu. — Foarte la loc.

— In semn de cinste și ca o răsplătă bine meritată, s'au strâns în România veche 100 mii de Lei, pentru de a cumpăra o sabie de onoare generalului Averescu. Aflând despre aceasta generalul a mulțumit contribuitorilor, și i-a rugat ca în loc de sabie, cu banii aceia să se ajutore copii săraci din cele 30 sate recucerite de dânsul dela Germani în luptele dela Mărăști. — Iată un om care nu mai dă nimica pe pompa trecătoare, ci caută să îndeplinească fapte din cari să guste și cei săraci și nevoiași. O de s'ar afla mulți cari să-l urmeze!

— Comandantul trupelor franceze din Rusciuc a oprit ziarul bulgăresc „Ratnic“, pentru că scria minciuni la adresa neamului românesc. Intre alte multe a scris și că în Ardeal, noi Români am fi cu mult mai puțini, decât alte neamuri. Pe semne îl cam luă ciuda pe Bulgar, văzând cât de frumos ne-am știut purta la Alba-Iulia.

— Pentru a arăta dreptul României asupra Dobrogei și a Dunării s'au adunat documente, cari vor fi citite în sfatul păcii de ministrul cultelor Angelescu.

— La Turnul-Severin se va ridica un monument românului bănățean Drăgălina, mort în luptele pentru unirea neamului.

— Din lipsa de orz, în România s'a oprit fabricarea berei.

— Basarabia nu s'a mulțumit numai cu alipirea la România, ci a hotărît ca să ia parte și la împrumutul de stat al țării. Vrea să dovedească, că e una și în bine și la rău.

— Bande bulgărești trec Dunărea, pe țărmurul românesc și jefuesc satele. S'au luat măsuri de apărare. Câțiva hoți au fost prinși și aduși la București.

— In vremea din urmă veneau călătorii din România la noi în Ardeal fără nici un document la ei. Pe viitor vor trebui cerute pentru călătoria în Ardeal permisiuni dela Marele Cartier general din București.

— O delegație a Sașilor din Transilvania a plecat la București, pentru a predă Regelui hotărîrea lor dela Mediaș.

Revista „Luceafărul“

din Sibiu

apare din nou la București.

Renunțata revistă literară „Luceafărul“, care înaintea războiului atâția ani a fost izvorul de adăpare sufletească pentru cei însetoși de ceva literatură frumoasă românească, apare din nou.

Această excelentă revistă, la începutul războiului, în urma mobilizării directorului ei, a dlui Octavian Tăslăuanu, și-a întrerupt apariția, desigur în speranță, că războiul în câteva luni va fi gata. Dar pacostea asta a ținut atâția ani, nu luni.

In acest interval scriitorii de pe vremuri ai „Luceafărului“, cei cari mai trăesc, în frunte cu dl Tăslăuanu, au trecut prin multe. Asta o observăm și în rândurile cele scrise în numărul prim, cum și printre aceste rânduri.

Dar tocmai aici vedem noi rostul și importanța apariției din nou a „Luceafărului“. Această revistă, care totdeauna a căutat să fie la nivel și să presteze muncă serioasă, — de acum încolo, încunjurată de colaboratori cu cunoștințe și experiențe pe toate terenele vieții noastre publice, ne va putea da o lectură și mai bogată ca în anii trecuți.

Se cuvine deci să ne bucurăm de apariția „Luceafărului“ și să-l abonăm cu toții, îndeosebi lumea intelectuală, preoții, învățătorii, funcționarii cum și oamenii din clasa mijlocie (comercianți și meseriași, cari încă au mare lipsă de literatură frumoasă românească).

Asupra felului cum va fi scris „Luceafărul“ de acum încolo, redacția scrie la „Insemnări“ între altele, următoarele:

Programul „Luceafărului“, deși va apare la București, rămâne neschimbat. Va căuta să fie o revistă, în care să se reoglindească sufletul românesc. Va urmări chiar și mișcarea literară și artistică din străinătate din acest punct de vedere.

Credem că a trecut vremea imitațiilor ieftine din străinătate, cari trebuiesc înlocuite cu o producție națională. Dela popoarele din apus să învățăm și să imităm rostul de a fi originali.

Greutățile începutului și în special cele tehnice ne împiedecă să ne înfățișem așa cum am fi dorit și așa cum ne impuneau principiile de cari suntem călăuziți. Sperăm însă, că în curând vom reuși să învingem piedecile și să ajungem a face chiar mai mult decât putem făgădui.

Numărul 1 din Ianuarie are următorul cuprins: Unirea. A. Vlăduță: Din zile grele (poezie). Dr. I. Lupaș: Adunarea națională dela Alba-Iulia. Nichifor Crainic: Agapă eroică și Când toamna 'ncepe... (poezii). Vasile Savel: Sâmbăta morților. Artur Enășescu și Ion Sân Giorgiu: Balada crucii de mesteacăn (poezie). Corneliu Moldovanu: Iașii (iarna anului 1916). C. Ardeleanu: Ingropare. D. Nanu: Știi tu ce este viața? (poezie). Cronica: Literatură; Scriitorii și războiul (T. Codru); Arte plastice: Note (C. A.); Muzică: Cântecul românesc (I. V. Borgovan); Teatru: Despre teatru și repertoriu (D. G.); Insemnări. Ilustrațiuni: Teodorescu-Sion: Observator, In patrule, Din retragere, După luptă, Recrutul, Observator în baterie, Tip de tunar, In urma bateriei, In refacere, La cheson, schimb de poziție, La mitralieră. E. Damian: In patrule. Ilustrații pe hârtie mai fină: Teodorescu-Sion: Retragerea (Dobrogea), Inchinare, La Mărășești. C. Resu: Fata dela Jiu.

Abonamente se primesc și la „Librăria Foaie Poporului“ în Sibiu. Prețul este pe un an 60 Lei (120 cor.), pe 6 luni 30 Lei (60 cor.). Numeri singuratici costă 3 Lei (6 cor.) și se află de vânzare la Librăria noastră, care va avea depozitul general pentru Ardeal.

Congresul medicilor.

Medicii români din teritoriile alipite la România s'au adunat Marți în 15/28 Ianuarie în Sibiu, la congres, pentru a se sfătui asupra afacerilor, cari îi interesează. Au fost de față peste 150 medici. Adunarea s'a ținut în sala comitatului, sub prezidenția dlui Dr. Ilie Beu, medic în Sibiu.

Dintre hotărârile aduse amintim câteva. S'a discutat cum să se înmulțească numărul medicilor. Cum să se crească medici de specialitate (pentru anumite morbi). Toate spitalele, precum și universitatea (școala unde învață ceice vreau să se facă medici) din Cluj să se preie din mâinile străinilor. S'au ales diferite comisiuni, cari să fie de ajutor Consiliului dirigent la crearea noilor legi sanitare și la preluarea universității.

Congresul medicilor, putem zice, a fost poate unul dintre cele multe, dela care așteptăm mult bine. Azi, când morburile de tot soiul bântue cu furie în popor, avem lipsă arzătoare de știința medicală. Au trecut timpurile, când țăranul bolnav, alergă întâiu la vrăjitoarea satului. Azi țăranul privește la medic ca la Dumnezeu.

Avem lipsă grabnică de legi bune sanitare, de medici mulți și cu suflet pentru popor. In neamul nostru a fost trăinicia de lipsă, dar războiul a încuibat morbiuri, cari rod la trunchiul neamului. Să le stărpim până nu e târziu.

Facem atenți și îndemnăm pe oamenii noștri dela sate, să alerge și să-și descopere morbul medicului, fără nici o temere sau rușine. Dacă în sfânta mărturisire spui preotului faptele tale, pentru ce nu ai spune medicului durerile tale? Orice morbi ascuns și lăsat fără cercetare medicală, e un izvor de dureri pentru urmași.

Congresul medicilor a hotărît multe lucruri bune și frumoase; așteptăm să le vedem împlinite!

Ungurii pun la cale revolte și greve.

Cauza Ungurilor e de multă vreme pierdută. Doar altcum nici nu se putea, fiindcă dreptatea nu e pe partea lor. De aceea ei încearcă acum cu tot felul de alte mijloace, că doară-doară să mai scape ce biată ar mai putea. Numai cât nici acum nu le va izbuti.

Toată lumea știe, că de prezent cărmuitorii politice ungurești lucră din greu cu bani, atât în țară, dar nu mai puțin în străinătate. Ce nu pot ajunge cu dreptatea (care nu le-a prea călcat pragul) vreau să ajungă cu ajutorul mamonului, cu mituirea prin bani. Zeci de milioane se dau în străinătate, ca să publice prin foi laude la adresa Ungurilor sau ca cutare jidănaș să se îndese colo ori dincolo, unde să încerce a pune la altcineva o vorbă bună pentru Unguri, sau să cumpere pe cel ce se închină mamei banului.

Nu mai puțin curios e lucrul, cum au început Ungurii să asmuțe muncitorimea din Ardeal contra Românilor. Dar nici asta nu le-a izbutit. Muncitorimea românească a fost iute convinsă, că Consiliul dirigent e condus de cele mai bune idei pentru lucrătorii de prin mine etc. Iar muncitorii unguri, cari nu sunt orbiți de șovinism, trebuie să recunoască îndreptățirea Românilor de-a stăpâni Ardealul. Astfel fiind lucrurile, planul drăcesc al Ungurilor, de-a porni o grevă mare în Ardeal, începând dela Petroșeni și întinzându-se peste Cluj și celelalte orașe ardeleni, nu le-a succedat.

În cele următoare dăm știri din ultimele zile cu privire la aceste greve.

Lucrătorii din minele de cărbuni de pe Valea Jiului, îndemnați de agenți provocatori au întrerupt orice lucru și au declarat greva. Totodată s'au mai observat și alte întâmplări mai mari și mai amenințătoare pentru siguranța publică.

În fața acestor împrejurări dl ministru al ocrotirilor sociale I. Flueraș a plecat dela Sibiu la Petroșeni. Ajuns aci, după o cercetare temeinică s'a putut stabili următoarele fapte :

Muncitorii, îndeosebi cei de naționalitate maghiară, voind să ajungă din nou stăpâni pe toate treburile și să reinvie-

ze starea anarhică din primele zile ale revoluției, au pus la cale și au aranjat o revoltă împotriva armatei române. În noaptea de 20 spre 21 Ianuarie st. n. cinci până la 700 de muncitori din Vulcan și Lupeni, înarmați cu puști, mitraliere (mașini de pușcat), bombe de mână și bombe de dinamită au atacat trupele românești.

Grație prevederii și prezenței de spirit a comandantului armatei, numărul morților este neînsemnat. După o ciocnire de câteva ore, muncitorii s'au predat și au fost desarmați. Conducătorii mișcării au fost dați pe mâna Curții marțiale (Tribunalul militar). Dl ministru Flueraș a sosit la Petroșeni ca să lămurească pe muncitorii de-acolo asupra planurilor Consiliului dirigent din Sibiu, care a luat toate măsurile pentru a se împlini toate cererile muncitorilor pe bazele democratice cele mai largi. Muncitorii s'au declarat mulțumiți și au început din nou lucrul.

Asupra mișcărilor de grevă, cari au izbucnit la Cluj, cercetările oficiale au stabilit următoarele :

În ziua de Miercuri, 23 Ianuarie n. a încetat lucrul în toate fabricile, prăvăliile au fost închise, elevii de școală trimiși acasă și activitatea (lucrul) în toate oficiile publice a fost oprită. Prefectul (capitanul) de poliție, dl P. Poruțiu a chemat îndată pe conducătorii muncitorilor, cerând lămuriri asupra cauzelor grevei.

Muncitorii au declarat, că e vorba de o grevă de solidaritate (părtinire) cu muncitorii greviști din Petroșeni. După ce li s'a adus la cunoștință, că muncitorii din Petroșeni au început lucrul, au voit să se lase de grevă și lucrătorii din Cluj; au fost însă ațâțați din nou de căpeteniile șovinismului maghiar, cari au cerut dela muncitori să-i sprijinească în pornirea lor prin continuarea grevei. Astfel în ziua următoare, reprezentanții partidelor maghiare au predat prefectului de poliție un ultimatum (scrisoare cu termen), cerând un răspuns până la 26 Ianuarie, ora 12 din zi. Acest ultimatum cuprinde următoarele puncte :

1. Persoanele arestate din cauze politice, în primul rând profesorul Dr. Stefan Apathy, să fie puse în libertate și să li se permită întoarcerea acasă fără control.

Să se permită ca o delegațiune din Cluj să călătorească la Petroșeni spre a

lua cunoștință despre înțelegerea ce s'a încheiat (cu muncitorii de-acolo).

3. Gazetele maghiare să se tipărească necenzurate, să se bucure nesupărate de folosința telegrafului și telefoanelor și să se permită colportarea (vinderea) gazetelor din Budapesta fără cenzură.

4. Să se ridice îndată pedepsele date, să se întrerupă perchezitiile domiciliare ilegale, (să nu se mai caute prin case), de asemenea să nu se mai facă recvirări.

5. Să se pună din nou administrația maghiară, iar ceice au făcut nedreptăți să fie judecați de o judecătorie civilă.

6. Ca o garantare a libertății de întrunire să se permită o mare adunare populară la Cluj.

La acest ultimatum, din partea Consiliului dirigent s'a trimis următorul răspuns :

Consiliul dirigent rămâne vecinic credincios principiilor (planurilor), cari au fost publicate în adunarea națională dela Alba-Iulia, prin care se garantează cea mai mare libertate a cetățenilor și a claselor sociale. De aceea trebuie stabilit, că arestările politice nu s'au făcut de către Consiliul dirigent, ci armata română a arestat pe câțiva pentru asigurarea ordinei publice.

Cenzura nu o face Consiliul dirigent, și telegraful și telefonul este sub stăpânire militară. Și gazetele din Budapesta sunt supuse controlului tot de cenzura militară.

Cât privește perchezitiile domiciliare, orice abuz trebuie adus la cunoștința comandamentului, care va pedepsi pe făptuitor. Consiliul dirigent și organele sale n'au făcut nici o nedreptate și protestează împotriva unei asemenea propuneri.

Asupra cererii de a se introduce din nou administrația (stăpânirea) maghiară nu se poate discuta (vorbi, târgui). Punctul de vedere al Consiliului dirigent este, că poporul român, pe baza dreptului de a-și hotărî însuși soarta, trebuie să guverneze și să administreze toate ținuturile numite în adunarea națională dela Alba-Iulia, cu atât mai mult, cu cât stăpânirea maghiară a dovedit că nu e în stare a susține ordinea.

Asupra dreptului de întrunire hotărăște azi armata română. Consiliul dirigent a mijlocit totdeauna ca acest drept să

FOIȘOARĂ

Cântecul ostașilor români.

Basarabia, Ardealul,
Bucovina și Bănat
Ne-am unit pe veci tot neamul
Într'un mare mândru stat.

Deci să prindem arma 'n mână,
Toți cu suflet voinicesc,
Căci oștirea e română,
Iar pământul strămoșesc.

De-a dușmanilor navală
Țara noastră s'apărăm,
Soarta noastră triumfală
De lurgie s'o scăpăm.

Și să mergem înainte,
Ca 'n trecut așa și-acum,

Să ne țină lumea minte,
Că avem al nostru drum.

Dar s'avem și crucea 'n frunte,
C'om avea atunci noroc.
Și chiar munții să se mute,
Vom ține-a al nostru loc.

Dr. Gh. Comșa.

Poporale.

Mândro, asta bine nu-i :
Ieri a mea, astăzi a lui,
Poimâne a nu știu cui,
Iară eu al nimănui !

Mândro ! asta nu-i cu cale :
Sufletul meu plin de jale,
Tu de brațul dumnisale,
Cătră casa popii 'n vale !

Bade ! asta nu-i cu rost :
Să-ți fii dragă numa 'n post,
Iar în dulce — te faci prost

Și 'ncunjuri ocolul nost ! P. O. O.

Cugetări pipărate.

Din traista lui Moș Ilie.

În căsătorie dragostea se preface în datorință.

Căsătoria, pe care numai jurământul o ține legată (unde nu e și dragoste) e slăbuț legată.

Cu cât mai puțin ai de-a face cu soacra, cu atât poți să trăiești mai bine cu ea.

Ce poate să clădească bărbatul în zece ani, femeia e în stare să strice în cinci minute.

La 25 de ani bărbatul se însoară din dragoste, la 35 din pofta de mărire, când e de 45 mai mult averea îl înspitește la căsătorie, după 45 de ani numai slăbiciunea îl mai poate însură...

fi folosit în chipul cel mai liberal, ceea ce s'a și făcut cât ce împrejurările militare au permis.

Măsurile luate de armata română se întrebuințează numai în interesul susținerii ordinii, cum și pentru împiedecarea înlăturării bolșevismului, care amenință cu distrugerea societății întregi, și de aceea înlăturarea lui nu poate fi îngăduită.

Profesorii români pentru luminarea neamului.

Am amintit în numărul trecut al Foii, că profesorii români, adunați zilele trecute în congres la Sibiu, au hotărât ținerea mai multor conferințe și prelegeri pentru luminarea maselor largi ale poporului. Prelegerile ce se vor ține vor fi din următoarele puncte :

1. Pământul românesc și locuitorii lui.
2. Inceputurile neamului românesc, vijeliile prin cari au trecut neamul nostru și încercările de întregire ale neamului.
3. Cum s'a făcut unitatea națională ?
4. Insemnătatea și foloasele unirii neamului.
5. Probleme pentru viitor în România întregită.
6. Bărbații, cari au pregătit și contribuit mai mult la unitatea neamului.

Prelegerile acestea, cari vor fi ținute pe satele noastre, vor fi un izvor de dragoste și întărire pentru neamul din care facem parte. Din trecutul plin de sbucium, al înaintașilor noștri vom împrumuta tăria de lipsă pentru viitorul, care ne surâde.

Nu putem decât să lăudăm pe profesorii noștri pentru hotărârea adusă, iar pe țărani să-i îndemnăm a lua parte cu mic și mare la aceste prelegeri, cari vor fi împreunate cu cântări și declamațiuni de poezii. Prin coborârea capetelor luminate între poporul de jos și prin ascultarea și împlinirea sfaturilor ce ni se dau, se închiagă neamul într'un zid, pe care nime nu-l va mai putea răsturna.

S'auzim glasul profesorilor cât mai curând !

Calendarul Poporului

Pe anul acesta încă tot nu s'a mai isprăvit. Nu atât din cauza noastră, ci fiindcă nu ne vin pe poștă niște lucruri, cari le așteptăm. Neprimirea de pachete la poștă face greutatea la toată lumea. Așa și nouă.

Dar mult n'o să mai așteptăm, ci, dacă în câteva zile nu ne vin cele comandate, vom încheia Calendarul și așa.

Deaceea rugăm pe toți, cari cunosc Calendarul nostru, să mai fie puțin în așteptare. O să cumpere la vreme un calendar bun și interesant, care va descrie toate luptele Românilor și izbânda neamului nostru cu înființarea României mari.

Fiți deci încă câteva zile în așteptare, dacă vreți să aveți în casă un adevărat calendar bun.

Cine dorește, poate să trimită bani și pentru calendar deodată cu abonamentul pentru Foaie. Prețul calendarului este 2 coroane, iar cu trimiterea pe poștă 2 cor. 30 fil. Cine comandă dela 10 exemplare în sus primește rabatul cuvenit. Așteptați încă puțin timp după acest calendar, care, ca totdeauna, nu va fi numai un calendar cu sărbătorile de peste an însemnate cu roșu, ci o adevărată carte românească bună, vrednică să stea un an de zile pe masa oricui.

Tablourile

cu Maiestățile Lor Regele și Regina cum și al Moștenitorului de Tron Carol

se află de vânzare la Librăria dela „Foaia Poporului“. Aceste tablouri executate foarte fin, pe un carton tare, în mărime de 72 cm. înălțime și 54 cm. lățime, sunt potrivite pentru birouri, localuri publice, școale, primării, cum și pentru decorarea la orice casă românească.

Având numai un număr restrâns de exemplare, — trimise anume dela București pentru Ardeal, — rugăm pe toți cei doritori să facă comenzile cât mai grabnic.

Prețul acestor tablouri este 120 coroane pentru toate trei laolaltă, iar pentru trimiterea pe poștă 5 coroane deosebit. Prețul să se trimită înainte, eventual prin bănci, deoarece cu ramburs e mai scump.

Cum se pot trimite bani pentru Foaie.

O parte mare dintre abonați au trimis deja banii pentru abonament pe anul 1919. Dar mai sunt o seamă, cari nu pot trimite din cauză, că posta nu primește bani. Acestora le dăm sfatul să trimită banii prin bănci. Și anume în chipul următor :

Cutare abonat al nostru se va duce la banca românească din sat (sau dacă în sat n'ar fi la cea din apropiere), unde va plăti banii pentru „Foaia Poporului“ din Sibiu. Această bancă, prin scrisoare înștiințează băncile noastre „Albina“ sau „Lumina“ din Sibiu, care apoi ne vor da suma ce a plătit-o cineva pentru Foaie în acel sat.

În acest fel se pot face plăți și fără ajutorul poștei. Doar așa se fac multe plăți în toată lumea, ce e drept, în sume mai mari. Credem însă, că considerând stările de azi, băncile noastre vor mijloci chiar și plăți mai mici în schimbul unei taxe potrivite. Faceți deci astfel iubiți abonați, cari voiți să nu vă oprim Foaia. La bancă veți plăti ceva taxă potrivită pentru scrisoarea băncii la Sibiu.

Pe de altă parte rugăm pe toți oamenii noștri de bine să lătească această Foaie în cercul cunoștințelor lor, ca astfel să o putem face tot mai bună. Prețul de abonament este :

- Pe un an 16 coroane,
- Pe o jumătate de an 8 coroane,
- Pe trei luni 4 coroane.

Numeri de probă trimitem gratis oricui, dacă cineva de fapt și vrea să aboneze Foaia. În cazul acesta să ne scrie numai adresa.

Cât pentru trimiterea foilor observăm spre orientare : Fiind mai peste tot locul poșta încă tot în mâni ungurești, aflăm cu cale a scrie comunele deocamdată tot ungurește. Asta va mai merge așa câteva săptămâni. Nu voim să se întâmple, cum am auzit deja, — că neputând poștarul dela cutare poștă ultimă să cetească numirile românești, se pierde foaia, iar abonatul nostru din sat tot așteaptă după Foaie, care din vina nepriceperii poștarului nu mai ajunge la el. Dar în scurtă vreme se va îndrepta și aceasta. Numele comunelor se vor scrie apoi numai românește.

De pe satele noastre. Din Sevestreni.

După vremea lungă de iobăgie, Românii noștri încep a da semn de viață națională. Se trezesc satele și zoresc spre drumul bun al propășirii. Oameni cu atragere față de poporul de rând s'au pus în fruntea mișcărilor.

În Sevestreni s'a aranjat la 19 Ianuarie (în ziua de Bobotează) o producțiune teatrală, care a reușit peste așteptare. Vrednicia o are dl teolog absolvent Victor Micu.

S'au jucat piesele : „Așa a fost să fie“, „Țiganul cătană“ și „Barbul Lăutarul“. Pe bina împodobită cu țesături frumoase românești au jucat bine următorii : I. Popa Radu, Valeriu Zaharie, Valeriu și Mihaiu Lazea, Victor Poparadu, Elisaveta Poparadu, Augustin Lazea, Dumitru Țețiu, Ana Pria, Ana Zaharie, Ioan Pria, Rozeta Doboii și Ioan Ghișa. Deși pentru prima dată au pășit în fața publicului, au fost la culme în rolurile lor. Fetifa Veturia Silvia Micu a fost neîntrecută în poezia „Bețivul“ de Dulfu. Asemenea și Văruca Dragoș cu poezia „Dușmancele“ de Coșbuc. Publicul a rămas mulțumit și încântat de cele văzute și auzite.

După producțiune a urmat jocul, ca de obicei, până în zori. În pauză s'a luat masă comună. S'au ținut frumoase vorbiri din partea dlor Ionel Țețiu sublocotenent și Traian Herseni. Au cântat frumos dozaarele Otilia Stanislav, Miți Toflea, precum și dnii Dionisie Motoc, Aurel Țețiu, Gh. Turdean. Venitul material a fost destul de mulțumitor, cel moral peste așteptare.

Pel lângă teologul Victor Micu au mai contribuit la reușita sărbării părintele I. Micu și învățătorul Ganea. — Țăranilor din Sevestreni le zicem : Ascultați de conducătorii voștri buni și-i urmați !

«Lenoi»

Știri diferite.

— Pe seama locuitorilor din Praga a sosit în portul Fiume 60 vagoane de cafea și orez.

— Sfatul ceho-slovacilor a hotărât să se ardă morții în anumite cuptoare (crematorii). Arderea cadavrelor e introdusă în multe țări.

— America va trimite în curând haine pentru armata de ocupație ceho-slovacă.

Republica Portugalia trece prin mari sbuciumări. S'a început mari mișcări în sinul populației, de a aduce înapoi pe tron pe fostul rege Emanoil și astfel a face din țară iară monarhie.

— S'au lățit vești neadevărate despre răscoala alor două regimente cehe. Acum se adeverește că ambele regimente au plecat la poruncă mai înaltă în locurile nouă de garnizoană, în cea mai bună ordine și liniște.

— Între Antanta și Bulgaria dușmănia crește văzând cu ochii. Bulgarii nu dau ascultare ofițerilor Antantei, iar pe Grecii îi batjocoresc și îi atacă cu toate ocaziunile. Bulgarii însă vor trage scurta.

— Fostul împărat al Germaniei va fi dus cu întreaga familie în Algeria, unde va sta sub paza Antantei.

— Bolșevicii ruși au cheltuit până acum pentru răscoala din Germania 20 milioane ruble. Câte lucruri bune s'ar fi putut face cu acești bani !

— Károlyi, președintele republicii maghiare a fost tras la răspundere din partea dlui Dr. Ioan Erdeli, încredințatul Consiliului dirigent român în Budapesta, pentru că a vătămat armata română în unele foi din America.

— Din cauza tulburărilor ce s'au ivit în Constantinopol, comandantul trupelor engleze din loc a luat supraveghierea poliției turcești și a serviciului sănătății publice din oraș.

— Ziarul „Times“ scrie și cere conferinței de pace, ca pe lângă fostul împărat german Wilhelm să se ceară și extradarea Kronprințului, a lui Ludendorf, Tiritz, Jagow și Falkenhayn, cari încă să fie trași în cercetare și judecați, fiindcă aceștia încă poartă multă vină pentru continuarea războiului.

— Într'o ședință din zilele trecute socialiștii francezi au hotărât, că ei nu se unesc cu socialiștii germani. Socialiștii francezi vor lucra în toate afacerile politice mână în mână cu socialiștii englezi și belgieni.

Știri din Sibiu.

— Se face din nou cunoscut tuturor proprietarilor, că cei ce nu vor veni la comendarea pieței pentru a face cunoscut, care din cei încvartirați în casa lor au plecat, și deci a rămas cvartirul liber, vor fi dați judecății Curtii marțiale (Tribunalul militar) al diviziei II. de vânători și vor suferi penalitatea prevăzută în ordonanța Nr. 12. Se atrage atențiunea, că în curând vor fi puse comisii pentru această constatare. Comandantul Pieței Sibiu: Colonel P. Miciora.

— Primăriile comunale și privați, cari sunt în posesiunea legilor ungare cu text român (dela anul 1867 încoace), sunt rugate a mi le pune la dispoziție resp. trimitte cu *posibilă urgență* (Sibiu, strada Șevis Nr. 5, etajul al II-lea), comunicându-mi totodată condițiile pe lângă cari le-ar cedă în mod definitiv sau interimar Consiliului dirigent român. — Sibiu, la 12 (25) Ianuarie 1919. Șeful resortului justiției: Dr. Aurel Lazar.

— Ofițerii Corpului voluntarilor ardeleni-bucovineni să binevoiască a contribui la reconstruirea „Cărții negre“, întocmită în Darnița, trimițând de urgență pe adresa subsemnatului — Sibiu, Piața mică Nr. 23 — toate datele deținute de ei.

— Ceice primesc încă ajutor de războiu, ca mobilizați, sunt înștiințați, că ziua de plată la magistratul orașului Sibiu, pentru Februarie, se va publica la timpul său.

— Toți aceia, cari au cai, ce au fost proprietatea armatei germane sau austro-ungare, sunt provocați, ca în 2 Februarie a. c., la orele 8 dimineața, să se prezinte cu caii la cazarma de train (trenărilor), unde se vor înștiința comisiei de sub președintele dlui maior Philippi. Tot acolo se pot înștiința proprietari de cai, ce vreau să-i vândă. Asta o pot face și în zilele următoare.

Aviz. Reîntorcându-mă în Sibiu, invit pe toți aceia, cari posed lucruri de ale mele să binevoiască a mi le înapoia în curs de două zile la biroul Asociațiunii (dlui I. Banciu) unde li se va liberă un revers de primire. — În caz când nu mi s'ar înapoia lucrurile, voi fi silit a lua măsuri severe împotriva lor. Sibiu 16/29 Ianuarie 1919. Căpitan Oct. C. Tăslăuanu, dela Marele Cartier general.

Noi amănunte asupra grevelor maghiare.

Asupra uneltirilor bolșevismului maghiar, care prin înscenarea de greve în Ardeal vrea să producă desbinare între noi, Consiliul dirigent din Sibiu mai dă următoarele amănunte:

Avem cunoștință de foarte multe amănunte, în urma cărora putem susține hotărât, că grevele și bolșevismul sunt armele prin cari slujbașii maghiari din ținuturile românești cred, în desperarea lor, că vor putea împiedeca unirea României mari, după ce n'au putut atinge acest scop prin armele dreptății.

S'a dovedit mai pre sus de orice îndoială, că grevele din Transilvania au fost organizate de Maghiari, cari n'au nici o legătură cu socialismul sau cu muncitorimea, și că aceste greve sunt susținute împotriva voinței muncitorilor de către slujbașii de stat maghiari, cari cu puterea și-au ridicat lefurile înainte pe trei luni. Față de aceste abuzuri e de sine înțeles, că guvernul provizor român își va face pe deplin datoria.

Consiliul dirigent (guvernul provizor) are chiemarea să vegheze atât asupra liniștii, cât și asupra bunului public, iar la un moment potrivit nu se va da înapoi să iee toate măsurile de apărare.

Guvernul provizor, însufletit de dragoste și de voință de a nu da loc la suspiciuni, a urmat la preluarea puterii de stat cu multă îngăduință. Această îngăduință (și bunăvoință) se va sfârși însă în punctul unde începe primejduirea statului și a vieții sociale.

Avem date bine întemeiate, că în teritoriile încă neocupate se organizează în toată forma bande de săcui și de trupe neregulate, recrutate chiar din acele ținuturi, spre a neliniști și necăji populația română de acolo. Aceste bande și hoarde sunt susținute cu bani maghiari. Faptul acesta e în contra regulilor puse în condițiile de armistițiu, și dacă nu se va pune capăt acestor stări, atunci nu se va mai putea încunajura luarea de contra-măsuri din partea românească.

Răvaș dela Sibiu.

Un nou morb...

Dacă eram medic, la congresul ținut Luni aș fi venit cu o propunere. Să se aleagă o comisiune din cei mai buni medici, cu scopul să cerceteze aerul Sibiului. Mă rog, de-o vreme încoace trebuie că s'au ivit baccili necunoscuți, cari fac pagube mari în oameni. Aproape întreg Sibiu e atins de acești baccili... Morbul stă în aceea, că pe om îl apucă o grabă nebună. Aleargă de ici-colo, fără să-și afle locul. Se grăbește la plimbare, la mâncare, în cafenea, și nu întârzie decât dimineața la sculat și la mergerea în birou. De-odată cu grabă se mai ivește un semn: nemulțumirea. Nu-i mulțumit cu mersul timpului, cu larma automobilelor, cu mâncarea, cu mersul trenului, cu apariția și scrisul gazetelor. Nu-i convine de noul revizor școlar, de dl secretar, de dl subsecretar, de ajutorul substitutului dlui subsecretar. Putem zice, că nu e mulțumit cu nimic și cu nime pe lume. Aceasta e faza a doua a morbului.

Trece în a treia: Aceasta e și mai periculoasă. N'are voie de lucru. Dacă îl a-

pucă pe stradă, s'ar dori în cafenea. Intors, dacă e în cafenea, se dorește pe stradă. E în birou, i-ar mai plăcea în prăvălie. Ori unde s'ar afla, munca îi e o povară de care ar fugi.

Urmează al patrulea stadiu al morbului: dorul de mărire. Nu le mai plac titulele de până acum: Pe învățător ar vrea să-l cheme revizor, pe preot protopop sau ceva carieră mai înaltă civilă, notarul și-ar zice subprefect, advocații prefecti și așa fiecare ar sări c'un fus-două-trei mai sus pe scara falei goale.

Da! Da! Dacă aș fi fost medic, aș fi luat de pe stradă sau din cafenea patru-cinci, sau zece din cei crezuți infectați de noii și periculoșii baccili. I-aș fi dus într'o sală de operație. Mi-aș fi răsfrânt mâinile până în cot. Prindeam cuțitul în mână și desfăceam șiroafele dela căpățină, apoi tăiam creerii în lung și lat spre a afla baccilul nou, producător de morburii periculoase.

Eu cred, că sămânța morbului acestuia e într'u câțva înrudită cu sămânța ușurinței în gândire, sau mai pe românește zis sămânța prostiei.

Căci sau eu sunt nebun, sau ceice aleargă fără să muncească după afaceri, la cari, — între alte împrejurări, — fiecare am avea cuvântul.

Să stărpim morbul, până nu se lăfește și mai mult. Spre orașul nostru aduc trenurile din patru părți ale țării, sute și mii de oameni. Toți vin cu afaceri ștamplate și neștamplate. Vin sănătoși, cu speranțe în buzunare și numai unii se mai reîntorc cu sănătatea cu care au venit.

Cei mulți se reîntorc cu baccilul grabei, nemulțumirii, a traiului ténit și a dorului de mărire deșartă.

Baccilii aceștia nu pier în apă de tranșafiri.

Domnilor, aflați în grabă medicamentul până nu e târziu!

Sfredeluș.

Trăgând cu urechia...

— În dreapta și în stânga. —

Două țărance trec pe lângă cafeneaua Boulevard:

— Oare din ce trăesc domnii ăștia tu soro, că de azi dimineața de trei ori am trecut pe-aici și tot înlăuntru îi vad?

Aeștia-s tot milionari, tu dragă, pot sta cu coatele pe masă...

*

— E adevărat dragă, că ai stricat logodna cu învățătorul Sărăcescu?

— Da! Adevărat!

— Și care a fost cauza? Eu știam, că vă iubiți de ani îndelungați?

— Apoi ne-am iubit, nu-i vorbă, dar vezi, învățătorii și în România mare tot numai învățători vor rămânea.

*

Un notar dela sate, trimite servitoarea în oraș după ceva marfă. Sara, când se reîntoarce acasă, o întreabă doamna:

— Ce-ai mai văzut Marino în oraș?

— Vai doamnă, n'as vrea să visez ce am văzut!

— Ce-ai văzut Marino așa urât?

— Am văzut o casă cu ferestile mai mari ca poarta șurii, și prin ferestile am văzut niște domni așa de grași și de leneși, că nu puteau ține gazetele în mână... Erau acățate de niște bâte și așa ceteau din ele...

Se vede treaba, că nu cunoșteă Cafe-neaua...

Petrol.

Informațiuni

O fabrică de documente

s'a aflat în Brașov la vestitul autor și escroc politic Arsenie Vlaicu. Intre altele, după cum ni se scrie, se găsesc :

1. *Recepte* pentru înmormirea protopopilor, redactate de Eugeniu Mețianu și protopopul Zerneștilor I. Hamsea, aprobate de șeful de pe vremuri.

2. *Argăseală* amestecată cu bani grei pentru falsificarea opiniunii publice, lucrată de Vasile Mangra și Alfred Drasche, conducătorul presei din Budapesta pe timpul lui Tisa Pișta.

3. *O funie lungă și groasă*, de al cărei cap trăgea în Brașov Arsenică, iar în Sibiiu Dr. George Proca, ca să gătue pe protopopul Saftu și pe ceice au îndrăznit să îl apere de această bandă.

Oleiu pentru cimentarea raporturilor între statul român, care a dat lui Arsenică porumb ieftin în 1915 ca să împartă proviziunea cu Dr. Nicolae Ionescu, fratele lui Petru din ministerul cultelor. Doar acesta a înscenat la Vlădeni adunarea preoților pentru octoarea de mitropolit și pângărirea bisericii noastre de o seamă de oameni lipsiți de conștiință și fără frică de Dumnezeu și rușine de oameni.

Mai sunt și alte documente, privitoare la provizii, bacșișuri și alte mizelicuri domnești, protopopești și călugărești, cari toate sperăm, că se vor păstra, ca să nu le mănace ceva cloțani, cum au mâncat actele din alte arhive despre popirea lui Tisu Constantin din Peștera Zarandului și despre alți evlavioși darnici, când li s'a pus sula în coaste.

Aflăm, că din această bandă pân' acum numai căpetenia e pusă sub lăcat, pe când ceilalți iau parte la banchete festive și după beutură li se roșește numai scăfălia de pe capul pleșug, iar nu și obrazul !

Aniversarea zilei de 24 Ianuarie. Resortul cultelor și al instrucțiunii publice a adresat sub Nr. 304 o notă circulară către direcțiunile tuturor școlilor românești din cuprinsul teritoriilor supuse Consiliului dirigent, în care le îndatorează să serbeze în mod deosebit ziua unirii principatelor românești, ca cel dintâiu pas spre unirea națională deplină împlinită în anul 1918. Se vor rosti cuvântări, iar elevii vor declamă poezii ocazionale și vor executa cântece naționale. Serbarea școlară va fi precedată de un scurt serviciu religios în biserică, la care vor participa elevii, poporul și armata, unde aceasta va avea trupe.

Masa de înfrățire. În cinstea ofițerilor români — pe cari Doamne de mult i-am așteptat, — societatea românească din Sibiiu a dat o masă bogată, Dumineca trecută în sala dela Unicum. Au fost de față generalul Moșoiu cu ofițerii din statul major. Miniștri cu secretarii generali și toată floarea Românilor din Sibiiu. — S'au ținut vorbiri frumoase, dintre cari mi-am însemnat pe a dlui Bârseanu pentru Rege și Casa domnitoare. Dr. Nicolae Bălan a vorbit pentru armata română, la care răspunde generalul Moșoiu. Dr. Ilie Beu goleşte paharul pentru Consiliul dirigent, în numele căruia îi răspunde dl Dr. Iuliu Maniu. A fost o masă la care s'au cimentat legăturile între frații răslețiți. În decursul prânzului muzica a cântat mai multe cântece naționale.

Circulară. În dorința noastră de a ușura completarea și terminarea studiilor secundare tuturor acelor elevi, cari în urma serviciului lor sub drapel au fost împiedecați a termina la timpul său cl. VII. și VIII. a școlii secundare, invităm pe toți acești elevi vizați, să-și înainteze aici de urgență cererile lor cu toate datele personale necesare (liceul la care au urmat cursurile și când, precum și precisa indicare a locuinței lor), ca să putem lua dispozițiile trebuincioase pentru înființarea de cursuri de completare a studiilor, pe lângă diferitele noastre licee. *Vasile Goldiș*, șeful resortului de culte și instrucțiune publică.

Un atentat nereușit. Dl Dr. Ioan Pop, prefectul județului Alba-de-jos, a fost zilele trecute în afaceri oficiale la Sibiiu. Când să se urce în automobil spre a se reîntoarce acasă, a găsit sub scaunul de șezut un obuz, care avea să explodeze după două ore. S'au luat toate măsurile de lipsă pentru a prinde pe mișelul, care a pus obuzul. Ar fi timpul să se pornească o aspră cercetare contra acelor persoane străine, cari au umplut orașul nostru de-o vreme încoace. Oamenii, cari au făcut pe detectivii (spionii) Ungurilor pe vremea războiului și astăzi se preumblă ziua în amiaza mare pe stradele Sibiiului. Nu se poate crede, că ei au devenit așa iute din lupii dornici de sânge românesc, în mieci nevinovați. Să-i trimitem pe fiecare unde le e locul, până nu e târziu !

Pentru ce nu vin mai iute mărfurile din străinătate. Toată lumea se întreabă : Ce e cauza, că nu vin mărfuri din străinătate, mai cu seamă din Franța și Anglia ? La această întrebare răspundem : Pentru că prea mari și multe sunt piedecile. Întâiu drumul din Anglia sau Franța până la noi e lung, bine înțeles pe mare. A doua în decursul războiului îndelungat toate drumurile de pe ape au fost înmate cu mine, (sub apa mării au fost puse mine, un fel de bombe cari explodează la atingerea cu alt obiect), cari să nimicească corăbiile ce le atingeau. Aceste mine acum trebuiesc delăturate. — Afară de aceste piedeci, știm, că mărfurile trimise din Franța și Anglia vin peste România, și anume până în Constanța cu vaporul, iar de aci în țară se transportă cu trenul. Calea ferată dela Constanța în lăuntrul țării ducea peste Dunăre la Cernavodă pe vestitul pod Carol. Acest pod în decursul războiului a fost stricat. Transportul peste Dunăre se face cu luntrea. Iși poate oricine închipui câtă vreme și muncă se cere ca să treci un tren încărcat cu mărfă pe astfel de luntre. În zilele trecute au fost trecute 10 vagoane de mărfă în chipul acesta peste Dunăre. Așa, că dela Constanța până la București, abiă au ajuns în câteva zile.

Țară fără vin. Ne vine să-i zicem țară fericită și totuș se vede treaba că nu-i fericită. Printre altele întreg cvantul de vin din Serbia a fost dus, beut și vărsat din partea trupelor puterilor centrale, cari se retrăgeau în toamnă și de ale Antantei, cari înaintau. Astfel Serbia e silită să cumpere pe bani scumpi din Ungaria și din alte țări.

Atac mișelelesc. Necunoscuți fără Dumnezeu au atacat noaptea în stradă pe bancherul Avram Chivovici din Galați, dela care au furat 400 mii de Lei.

Concert în Sibiiu. Reuniunea română de muzică din Sibiiu invită la concertul, ce se va da în sala cea mare dela „Unicum“ Luni în 21 Ianuarie (3 Febr.) 1919 cu binevoitorul concurs al dlor A. Medrea (bas), Dr. I. Crețu (vioară) și G. Koriciansky (pian). Inceputul precis la orele 8 și jum. seara. Dirigent : Ionel Crișan. Programul : 1. Două coruri mixte a capela : a) L. Tempea : Rugăciune, b) P. Tschkaikovsky : Colindă. 2. G. Tartini : Concert în re minor, solo de vioară cu acomp. de pian. 3. D. G. Kiriac : Două cântece populare pentru cor mixt a cap. a) Jalea orfanului, b) Plecarea magilor. 4. G. Dina : Trei cântece populare pentru cor mixt a cap. a) Cucule cu peană sură, b) Fântână cu trei izvoare. c) Nu-i dreptate. 5. a) A. Rubinstein : Asra, b) L. Nicorescu : Se închină clopotul de seară, solo de bas, cu acompaniament de pian. 6. a) D. G. Kiriac : Treicolorul, b) N. Popovici : Hora dobrogeană, coruri mixte a cap. Biletele de intrare se vând, începând de Joi în 17/30 Ianuarie la librăria Ios. Drotlef, strada Ciznădiei și seara la cassa. Prețul biletelor : locul I. 10 cor., locul II. 8 cor., locul III. 6 cor., loge 40 cor., loc de stat 4 cor. Programe cu text seara la cassa.

Aviz. Se aduce la cunoștință că la Direcțiunea căilor ferate române din Sibiiu se înființează pe ziua de 5 Februarie st. n. 1919 o școală practică de telegraf. Se vor primi elevi și eleve, care vor prezenta petiție și actele de naționalitate, de studii și de naștere. Condițiile sunt următoarele : Să aibă etatea de 18 ani împliniți și să fie absolvat 2 clase secundare. Ziarele din Ardeal sunt rugate din partea Direcțiunii C. F. R. să reproducă acest Aviz. Direcțiunea centrală C. F. R. în Sibiiu, strada Șevis 3/a.

Aviz învățătorilor. Avizăm pe învățătorii noștri, cari vor lua parte la congres, că nu s'a putut obține favorul călătoriei gratuite pe tren.

Primejdia drumurilor pe mare. Am mai amintit în alt loc despre minele puse pe mare în decursul războiului, cari nu sunt altceva decât niște bombe, ce primejduiesc vapoarele. De o astfel de mină s'a lovit și vaporul francez Charoi în drumul său spre Grecia, în strămtorea de mare dela Messina. Vaporul s'a cufundat dimpreună cu cei 650 de călători în noaptea de 14 Ianuarie fără de a i se putea da nici un ajutor.

Deslegarea găciturilor din numărul de Crăciun al „Foi“ se va publica în numărul viitor.

Ce-au hotărât jidovii. Jidovii adunați în America la New-york în congres au hotărât, că Palestina să fie republică liberă, independentă, în care nici o națiune nu poate avea drepturi speciale. Numai de s'ar strânge toți acolo, fiindcă noi de sigur că nu-i vom îmbulzi.

Logodnă. Dșoara Chivuța Floașiu din Galeș și dl Avram Prică din Tilișca, logodiți.

Bioscopul Apollo dela „Gesellschafts-haus“ va reprezenta în zilele de 1—2—3 Februarie : Jertfa frumoasei Mya May, dramă în patru acte. 4, 5 și 6 Februarie : Notar Moeller (în rolul principal : Carl Görtz), dramă artistică în patru acte. Inceputul la 6 și jum. seara.

Ce spune un inginer. Cu privire la bombele așezate pe mare, un inginer a spus, că și zece ani ele nu vor putea fi găsite și nimicite toate. Încă multă vreme se va simți urmele războiului, minele de pe mare vor mai seceră multe vieți nevinovate.

Mulțumită publică. Cu ocaziunea petrecerii împreună cu producțiune teatrală, aranjată de tinerimea română din Avrig, au binevoit a contribui cu suprasolviri: Dnii I. Răduțiu, Frâncu, Solomon, Popa, I. Maxim, A. Ierai și Ognean, câte 4 cor.; G. Maxim, Bratu și dna Ilinca, câte 6 cor.; Krauss, locot. G. Boeriu, Dr. I. Bude și V. Preda, câte 10 cor.; Taller, Kohn și Göllner, câte 14 cor.; Dr. O. Stoichiția, Fleissig și B. Sugar câte 20 cor.; Dr. Stoichiția 38 cor.; S. Silca 15 cor.; subloc. Stirbuțiu 3 cor.; A. Tatu 11 cor.; A. Brașoveanu 8 cor.; I. Georgescu și Modjesch câte 7 cor.; Holinek și Rierel 12 cor.; dna Keserü 4 cor. Tuturor contribuitorilor le aduce și pe această cale mulțumită: *Comitetul aranjator.*

Nu săpă groapa altuia. Jupânul Maier Rosenberg și-a ales pe timpul războiului o ocupație ușoară, dar care să plătească. Dânsul s'a făcut spion și arată pe toți aceia cari ziceau cea mai mică vorbă rea despre Germani. În urma părilor lui Rosenberg mulți au fost internați, închiși, pedepsiți și bătuți. Nu se gândește Jidovul, că asta nu va ținea cât e lumea! Acum războiul s'a sfârșit. Nemții au fugit, iar bietul Rosenberg stă în închisoare pentru minciunile lui.

Ca să-i știe lumea. Profesorii universitari din Iași au cerut, ca un mare sfat să cerceteze și judece pe fiecare profesor, dacă a avut o purtare cum se cade sub domnia nemțească sau nu. Se știe, că unii dintre profesori, deși erau în serviciu în Iași, totuși au rămas în București sub ocupațiunea germană. — N'ar strică, dacă și

la noi în Ardeal s'ar face o astfel de cercetare, ca să se știe, cari sunt Români adevărați și cari sunt cu două fețe. Atunci am putea spera într'o adevărată dreptate și n'am fi siliți să vedem sus cocoțate elemente cu spinarea de cauciuc, ba cari în decursul războiului au folosit cuvinte ca acestea: „Ne beszélj oláhul mert Magyarországom vagyunk“...

Mort în gară. În gara de nord din București a fost găsit zilele trecute un om mort în haine militare austriace (de-ale noastre). Nu s'a putut afla, că cine e.

Primar ucis. În comuna Corni (România veche) a fost ucis în localul cancelariei comunale primarul Rădulescu, din partea mai multor locuitori ai comunei. Primarul a fost învinovățit, că s'a făcut unelă Germanilor, pe timpul ocupațiunii, așa că din pricina lui locuitorii au suferit mult, neavând cine să-i apere. — Totuși nu trebuia, ca ei să-și facă judecata, că ne facem de rușine înaintea lumii.

Unsoare de peste ocean. O societate franceză vrea să aducă pentru populația săracă din România unsoare de porc din Argentina. De-asemena și conserve de poame în cutii de pleu. Acum se fac socotelile, cât ar costa aceste alimente, socotindu-se speșele de transport.

Poșta redacției.

E. P. în M. Raportul trimis a sosit — trecând prin cenzură — mult prea târziu. Acum nu se mai poate publica.

N. Pestes în S. Am primit și cetit cu plăcere cele scrise de D-Ta, din cari o să folosim câte ceva din timp în timp.

D. C. în Turda. Raportul, de care faci amintire, nu s'a publicat, din cauză că a sosit prea târziu. Cel dintâiu sosise mai curând. Despre orice întâmplări e bine a se scrie momentan, îndeosebi acum, când posta o primim de multe-ori cu mari întârzieri, fie din cauza cenzurei sau mersului ne-regulat a trenurilor.

Mersul trenurilor în Sibiu

Pleacă dela Sibiu spre:

Făgăraș, zilnic	la	8.40 dim.
Copșa mică, zilnic	„	6.20 dim.
„ „ „ „	„	4.02 d. a.
Vințul de jos, „	„	8.00 dim.
Turnu roșu, zilnic	„	7.04 dim.
Ciznădie, în zile cu soț „	„	5.23 dim.
Agnita, Luni, Mercuri,		
Vineri	„	7.40 „

Sosesc la Sibiu dela:

Făgăraș, zilnic	la	12.22 d. a.
Copșa mică, zilnic	„	11.35 dim.
„ „ „ „	„	10.05 seara.
Vințul de jos	„	7.30 seara.
Turnu roșu, zilnic	„	10.00 dim.
Ciznădie, în zile cu soț la	„	5.23 seara.
Agnita, Marți, Joi, Sâmbătă	„	7 seara.

Alte trenuri, până când se vor lua noi hotărâri, nu mai umblă.

Din 27 Ianuarie n. a. c. circula zilnic un tren între București și Sibiu.

Trenul nr. 5912/128.

Pleacă din Sibiu la ora	5.44 d. a.
„ „ Făgăraș „	10.21 d. a.
„ „ Brașov „	2.48 dim.
„ „ Predeal „	5.00 „
„ „ Ploiești „	9.41 „
Sosește la București „	11.25 „

Trenul nr. 127/5911.

Pleacă din București la ora	5.30 dim.
„ „ Ploiești „	7.44 „
„ „ Predeal „	11.30 „
„ „ Brașov „	1.03 d. a.
„ „ Făgăraș „	5.04 „
Sosește la Sibiu „	9.05 „

Redactor responsabil: Nicolae Bratu

Editura și tiparul: „Tipografia Poporului“.

Arândare.

Se dă în arândă cârcima comunală din Ghijasa de sus în 10 Februarie a. c. st. n. la 8 ore a. m. Prețul de strigare 500 cor. Cârcima se dă în arândă pe timpul din 10 Februarie 1919 până în 1 Ianuarie 1922. Condițiunile se pot vedea zilnic în cancelaria comunală. Licitarea se face în cancelaria comunală când licitanții vor avea să depună vadiul.

Ghijasa de sus, în 25 Ian. 1919.

Primăria comunală

Val. Stoian, prez. cons. național

Se caută

traducători din limba maghiară în limba română pentru Instrucțiunile căilor ferate maghiare. Persoanele cari pot executa asemenea lucrări sunt invitate a se prezenta la Direcțiunea Centrală a C. F. R. din Sibiu, Strada Schewis Nr. 7, Etagiul II-a.

Un locomobil

putere de 5 cai, sistem Lincoln, se află de vânzare la Samoil Pireu în com. Ileni, comit. Făgăraș.

Un învățăcel

de prăvălie cu 2—3 clase gimnaziale se primește la Nicolae Răchitan, în Săsciori, comitatul Sibiu, magazin de manufactură, coloniale și ferărie engros și en-dereil.

Declarație.

Subsemnatul declar, că toate acuzele, cari le-am spus la adresa dlui loc. Héjjas-Hațegan Alexandru le revoc, fiind bazate pe informații false.

Sibiu, 27 Ianuarie 1919.

Ioan Vendelin
subloc.

Casă cu curte

grădină și 2 grajduri, sunt de vânzare. Casele sunt zidite solid și din material nou. Se vinde din mână liberă. A se adresa la Ioan Lazinovics, Săliște, strada Șaguna Nr. 364.

Nicolae Vintilă

întorcându-se dela armată, și-a deschis din nou

Atelierul de točilărie

în Sibiu, strada Bruckental Nr. 21, unde ascute și pregătește tot felul de briciuri, foarfeci, cuțite și alte scule.

Căsătorie.

Persoană serioasă, de bune condițiuni, fiu dela sate, cu capital disponibil, — din lipsă de cunoștință caută pe calea aceasta o tină, care se aibă ca zestre un local de prăvălie sau eventual și altă zestre. Oferte sunt a se trimite la Administrația Foii sub „Săteanul“.

Dentistul Munteanu

și-a reînceput praxa în Sibiu, strada Ciznădiei Nr. 28. Consultații dela orele 8—12, 2—5.

Arândare.

Primăria comunei Ghijasa de jos dă în arândă pe 3 ani ospătăria comunală, — singura în comună, — trafic de tăbac și sare, pe cale de licitație publică, ce se va ține la Duminecă în 2 Februarie n. 1919. Prețul strigării 1000 cor. Informații se dau la

Primăria comunală.

Doi învățăcei

la ferărie și doi la rotărie să primesc în atelierul lui Ioan M. Lungu în Rășinari, comitatul Sibiu

Salon pentru fotografiat.

Aviz.

Subsemnatul prin aceasta am onoare a aduce onor. public la cunoștință, că în Sibiu, strada Orezului Nr. 41 (Casa dlui Spilka) am deschis un salon propriu pentru fotografiat.

În urma estinsei și îndelungatei mele activități numai în ateliere mari din țară și străinătate, sunt în plăcută situație de-a executa în modul cel mai fin și exact, toate lucrările ce aparțin meseriei mele.

Execut totodată fotografiere la casă, fotografuri, schițe fotografice, desemnuri plastice ca fonduri epicace, măresc tot felul de fotografii în negru, sepia oleiu și acvarel (aquarell) chiar până la mărime naturală.

Primesc a fotografia în ori ce timp a zilei până la orele 7 seara, chiar și atunci, când timpul e închis, executând totul la lumină electrică cu reflector special.

Execut de urgență fotografii pentru livrete de legitimații, pașapoarte etc. Rugând onor. public pentru binevoitorul său sprijin al întreprinderii mele tinere, rămân

cu prefectă stimă:

Carol Jainek

fotograf, Sibiu, strada Orezului Nr. 41.

200 hectolitri vin

foarte bun din anii 1917 și 1918 e de vânzare pe lângă un preț convenabil la Martin Rieger în Apoldul mare Nr. 76.

Mașinist și morar

caută loc la ori-ce fel de motor și ori-ce fel de moară. Adresa la administrația „Foaia Poporului“

Vânzare de pământ.

În comuna Copșa mare se află de vânzare un pământ comasat în mărime de circa 150 jugăre, apoi două curți cu case și edificii economice necesare. Pe moșie sunt făcute încaperile economice de lipsă. Informații se primesc dela Georg Roth, Sibiu, strada Fabini Nr. 4.